

Til lovforslag nr. L 137. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 12. maj 1981

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af ligningsloven

(Begrænsning af fradragsretten for visse løbende ydelser)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt.

Udvalget har modtaget mundtlig og/eller skriftlig henvendelse fra:

Arbejdsgruppe om forsørgelseskontrakter for de udenlandske organisationer,
Ligningskommissionen, Ishøj kommune,
The General Union of the Islamic Organizations Scandinavia og
Udlændinges Aktionsforening.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, venstres og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *flertal inden for flertallet* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) bemærker, at udvalgebehandlingen har vist, at der er behov for en begrænsning af fradragsretten for løbende ydelser efter ligningslovens § 14 – også vedrørende overførsler mellem danske personer og institutioner.

Ganske særligt har eksemplerne fra Københavns kommunes skattevæsen på konstruktiv skattetænkning demonstreret dette behov.

Socialdemokratiet har imidlertid forståelse for, at udspil fra ministeren på dette område bl. a. afventer betænkningen fra det af justitsministeriet nedsatte udvalg om private fonde, hvori også skattemæssige forhold – herunder løbende ydelser til fonde – ventes behandlet.

Desuden er man opmærksom på, at en mere generel ændring af ligningslovens § 14

forudsætter overvejelse af, om der er særlige hensyn, som skal tilgodeses vedrørende f. eks. aftægtslignende ydelser og ydelser til almennyttige formål.

Ministeren for skatter og afgifter har tilkendegivet, at han agter at komme med lovforslag i efteråret med det formål at fjerne utilsigtet udnyttelse af ligningslovens § 14 med virkning fra indkomståret 1982.

Et *mindretal inden for flertallet* (venstres medlemmer af udvalget) bemærker følgende:

Under udvalgsarbejdet er det blevet tydeliggjort, at de nugældende regler om fradragsret for ensidigt påtagne løbende ydelser til modtagere, der ikke er skattepligtige her i landet, giver anledning til mange problemer. En væsentlig del af problemerne afhjælpes ved lovforslagets gennemførelse uden urimeligt store skadevirkninger for aftaleparterne.

Mindretallet havde hellere set, at der var gennemført regler som i princippet indebar, at yderen i forbindelse med de omhandlede ensidigt påtagne kontante løbende ydelser skulle tilbageholde forskudsskat af ydelsen, uanset om modtageren var skattepligtig her i landet eller ej. Indførelse af sådanne regler med virkning for ordninger med såvel indenlandske som udenlandske skattepligtige modtagere ville ikke have givet den lille islæt af forskelsbehandling, som lovforslaget indeholder. En række forhold i forbindelse med dobbeltbeskatningsaftaler umuliggør imidlertid systemets indførelse for nærværende, og mindretallet støtter derfor lovforslagets gennemførelse med henblik på at afskaffe en betydelig del af problemerne ved de nuværende regler.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 2, 3 og 4 stillede ændringsforslag, idet mindretallet udtaler:

Baggrunden for ændringsforslagene er, at de gældende regler om fradragsret for ensidigt påtagne løbende ydelser har givet anledning til en del problemer og kritik i tilfælde, hvor der er tale om ensidige ydelser til modtagere, der ikke er skattepligtige her til landet, og der har i flere forbindelser – herunder i forskellige udvalgsbetænkninger – været peget på, at fradragsretten for sådanne ydelser burde ophæves.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 2, 3 og 4 stillede ændringsforslag og bemærker:

1. Lovforslagets vedtagelse vil ikke afskrække nogen fra at betale forsørgelsesydelser til hvem som helst. Det vil blot bevirke, at flere af disse penge, der typisk anvendes til privatudgifter, kommer til beskatning én og kun én gang ganske som enhver anden privatforbrugsudgift.

2. I praksis kan det ikke kontrolleres, om forsørgelsesydelser til den tredje verden ydes til levende, døde eller opdigtede mennesker, eller om de reelt går til mennesker, som der ikke er fradragsret for ifølge almindelig dansk ret, eller om beløbene reelt ved skattefrie lån eller på anden måde går tilbage til den, der har foretaget fradragsret ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst.

3. Da fradrag af den art, som ønskes fjernet ved lovforslaget, vokser med raketagtig fart, er der et rent praktisk behov for at få sat en stopper for misbruget, og hvis det ikke bliver muligt at få flertal for nogen bedre udformning end det foreliggende lovforslag, har fremskridtspartiet sluttet sig til dette.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* og udtaler:

Mindretallet er generelt tilhænger af, at mængden af fradrag i skattelovgivningen nedsættes, men det er helt urimeligt at starte med en voldsom begrænsning af specielt indvandrernes fradrag.

Lovforslaget er direkte diskriminerende over for indvandrerne og må derfor betegnes som racistisk.

Det er diskriminerende over for kvinderne, idet et ægtepar i alt kun kan fradrage samme beløb, som enlige kan fradrage. Det tilladte maksimale fradrag på 10.000 kr. er sat for lavt og vil, da der ingen pristalsregulering er, i løbet af få år være fuldstændigt udhulet af inflationen.

Et *fjerde mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) vil stemme imod lovforslaget om at begrænse fradragsretten for forsørgelseskontrakter, fordi denne bestemmelse alene rammer indvandrere. Udvalgsarbejdet har vist, at der er god grund til at gribe ind over for utilsigtet brug af denne fradragsret, også når den anvendes mellem danskere.

Mindretallet er parat til at medvirke ved en samlet, generel ændring af loven, men man finder ikke, at dette kan ske gennem et ændringsforslag til lovforslaget. Ændringen vil få væsentlig betydning for en række foreninger, organisationer og institutioner. Det er f. eks. uklart, hvilken betydning en sådan udvidelse vil få for frikirker og friskoler, og det er ikke afklaret, hvilke regler der skal gælde for allerede indgåede aftaler. Mindretallet må derfor afvise ændringsforslaget fra Danmarks retsforbund og opfordrer regeringen til at udsætte lovgivningen til næste samling med sigte på en samlet, generel løsning.

Et *femte mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet under nr. 1 stillede ændringsforslag.

Mindretallet lægger afgørende vægt på, at der ikke forekommer nogen form for diskrimination. Mindretallet føler helt klart, at ministerens lovforslag er udtryk for en reel forskelsbehandling og har på denne baggrund stillet sit ændringsforslag.

Mindretallet mener ikke, at det er tilstrækkeligt at give udtryk for, at vi har en social forpligtelse over for en stor gruppe mennesker, som kom her til Danmark, da vi havde et stort behov for tilgang af arbejdskraft, en arbejdskraft, som efterhånden i betydeligt omfang er ved at blive assimileret i det danske samfund. Det er heller ikke tilstrækkeligt at tale om ligestilling i ligestillingens tidsalder. Handling må følge ord. Hvis der skal

bygges bro og ikke skabes fronter, er en gennemførelse af regeringens lovforslag et slag i ansigtet på de mennesker, som efter fattig evne prøver at være brobyggere for en større folkelig og menneskelig forståelse nationerne imellem.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (Flygaard (DR)):

1) Nr. 1 affattes således:

»1. § 14, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved indkomstopgørelsen kan fradrages udgifter til udredelse af løbende ydelser, som den pågældende har forpligtet sig til at udrede. Fradraget for de ensidigt påtagne ydelser kan dog ikke overstige 12.000 kr. pr. indkomstår.«

Af et *mindretal* (Gammelgaard (KF), Hagen Hagensen (KF), Glensgård (FP) og Glistrup (FP)):

2) Nr. 1 affattes således:

»1. I § 14, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Hvis den skattepligtige som gave eller som arveforskud har forpligtet sig til at udrede ydelser, kan disse ved indkomstopgørelsen kun fratrækkes, såfremt modtageren er fuldt skattepligtig her til landet eller som selskab, forening, institution m. v. er hjemmehørende her i landet.«

3) Nr. 2 affattes således:

»2. I § 14, stk. 5, 1. pkt., ændres »af den i stk. 2 nævnte art« til: »omfattet af stk. 2, 1. pkt.«

Til § 2

4) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Stk. 1. Loven har virkning fra og med indkomståret 1981.

Stk. 2. Bestemmelserne i ligningslovens § 14, stk. 2, 2. pkt., som affattet ved § 1, nr. 1, har i det omfang, de vedrører ydelser til selskaber, foreninger, institutioner m. v., kun virkning for ydelser i medfør af forpligtelser, der er påtaget den 25. november 1980 eller senere.

Stk. 3. Bestemmelsen i ligningslovens § 14, stk. 5, som affattet ved § 1, nr. 2, har kun virkning for ydelser i medfør af forpligtelser, der er påtaget den 25. november 1980 eller senere.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget har som mål at sikre ikke blot en formel men også en reel ligestilling de enkelte befolkningsgrupper imellem.

Til nr. 2, 3 og 4

Der henvises til det i betænkningen anførte.

Bakholt (S) Camre (S) Erenbjerg (S) Stavad (S) Thomas Have (S) Egon Jensen (S)

Tastesen (S) fmd. Aase Olesen (RV) Brixtofte (V) Ellemann-Jensen (V)

Hagen Hagensen (KF) nfmd. Gammelgaard (KF) Bollmann (CD) Rahbæk Møller (SF)

Flygaard (DR) Glensgård (FP) Glistrup (FP)

Partierne VS og KrF havde ikke medlemmer i udvalget.